

Abstrakt

Tato práce zkoumá psychohygienu policejních příslušníků na obvodních odděleních a jaký vliv má výkon profese na osobní život. Dále jak je přispíváno ke stigma vyhledání psychologické pomoci v tomto prostředí.

Teoretická část je v první kapitole věnována představení relevantních struktur Policie České republiky a fungování instituce. Dále je shrnuto téma duševního zdraví v policejních sborech se zaměřením na rizikové faktory a pracovní stres. Třetí kapitola obsahuje vymezení psychohygieny a souhrn dostupné psychologické pomoci v kontextu policejního prostředí.

V empirické části je prezentován výzkum na základě rozhovorů s policejními příslušníky z obvodních oddělení (n=9). K identifikaci psychohygienických návyků a vlivu profese na osobní život byla použita tematická analýza. K identifikaci mechanismů, kterými je přispíváno ke stigmatizaci byla použita diskurzivní analýza.

Výsledky ukazují, že fyzická aktivita a sociální coping je hlavní složkou psychohygieny, kdy strategie zaměřené na problém jsou využívány při akutnímu vystavení stresu. Hlavními příčinami nevyužívání psychologické péče policisty se ukázala být nedůvěra v psychology a přesvědčení, že vyhledání tohoto typu služeb je pouze pro krajní případy. Faktorem byl také převládající názor, že nejlepší způsobem je řešit tyto věci samostatně. Na základě těchto postojů příslušníci zároveň sami explicitně i implicitně přispívají ke stigmatizaci. Zjištění poukazují na důležitost kolegiálních vztahů v policejní profesi i nutnost otevření diskuse na pracovišti v oblasti duševního zdraví.

Klíčová slova: policie; psychohygienu; copingové strategie; stres; stigma